

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. T.,**
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
se sídlem Ledčická 15, Praha,

proti
žalovanému: **Městský úřad Hořovice,**
se sídlem Palackého náměstí 2, Hořovice,
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Navrátilém,
se sídlem Hluboká 1336/55, Plzeň

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá určení, že došlo k nezákonným zásahům vůči žalobci tím, že žalovaný poskytl informace ze správního spisu v řízení o přestupku sp. zn. S-MUHO/1367/2017/TAD, v němž žalobce vystupuje jako obviněný (dále jen „přestupkový spis“), spolu s údaji žalobce, které považuje za osobní, a dále tím, že nebyl žalovaným vyrozuměn o probíhajícím řízení o žádosti o poskytnutí informací.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

2. Žalobce nejprve shrnul skutkový stav. Dne 18. 4. 2018 podala paní J. D. (dále jen „žadatelka“) žádost o poskytnutí informací podle § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žádala o poskytnutí informací z přestupkového spisu s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2017, č. j. 5 A 35/2015 – 70. Žalovaný jí požadované informace poskytl, včetně příloh, které obsahovaly jméno a příjmení žalobce, registrační značku vozidla, podrobný popis přestupků, ze kterých byl žalobce obviněn, fotografie vozidla a informace o tom, kdo je zmocněncem žalobce. Žalobce v tomto postupu spatřuje vícero nezákonných zásahů do svých práv.
3. Prvý zásah spočívá v poskytnutí osobních údajů o jeho osobě, což je v rozporu s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Žalovaný poskytl žadatelce, ale možná i dalším subjektům, informace ze spisu, a to včetně žalobcova jména, příjmení, identifikační značky jím užívaného a provozovaného vozidla, podrobného popisu všech přestupků, kterých se měl žalobce dopustit, fotografií vozidla a informace o tom, kdo je jeho zmocněncem v přestupkovém řízení. Podle žalobce není sporu o tom, že se jedná o informace podle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Řízení o přestupku je přitom neveřejné. Poskytnutí informací je tak zásahem do práva na soukromí a do práva na informační sebeurčení. Jen žalobce má právo rozhodovat o tom, které informace o probíhajícím řízení o přestupku učiní dostupnými i dalším osobám, tohoto práva byl ale postupem žalovaného zbaven. Odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02, a ze dne 13. 8. 2009, sp. zn. I. ÚS 1589/09.
4. Druhý zásah do svých práv spatřuje žalobce v nevyrozumění o probíhajícím řízení o žádosti o informace z přestupkového spisu. Žalovaný nerespektoval základní zásady činnosti správních orgánů. V tom žalobce spatřuje postup v rozporu s § 4 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který se v řízení o žádosti o informace vždy uplatní podle § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. V řízení o žádosti o informace byl žalobce nepochybně dotčenou osobou. Pokud by ho žalovaný vyrozuměl o probíhajícím řízení, mohl žalobce např. namítnout, že některé požadované informace nelze poskytnout, neboť to jsou osobní údaje podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím s odkazem na § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Na základě poskytnutých údajů je žalobce snadno identifikovatelný. Žalobce také mohl namítnout, že předmětné žádosti o informace nelze vyhovět vůbec, neboť žadatelka uvedla přesnou spisovou značku řízení o přestupku, byla tedy pravděpodobně obeznámena s tím, proti komu se řízení vede. Proto by i při důsledné anonymizaci údajů došlo k nezákonnému poskytnutí informací, protože žadatelka by byla schopna je přiřadit k určitému subjektu (žalobci). Žalovaný neposkytl žalobci možnost namítnout výše zmíněné, čímž zasáhl do jeho procesních práv, která jsou součástí práva na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Pro oporu svých tvrzení odkázal na rozsudky NSS ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014 – 50, a ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 – 62, a odbornou literaturu.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že byl povinen informace poskytnout, přestože žadatelka nebyla účastnicí řízení o přestupku. Byla v legitimním očekávání, že žalovaný bude postupovat v souladu s judikaturou správních soudů, na kterou sama odkázala.

Žalovaný dále uvedl, že informace poskytl v anonymizované podobě, protože „začernil“ datum narození a bydliště žalobce. S ohledem na vysokou četnost příjmení T. a jména M. nespatřuje v uvedení těchto údajů žádné pochybení. Pouze na základě jména a příjmení není možné identifikovat konkrétní osobu. Stejně tak nespatřuje pochybení v uvedení registrační značky vozidla. Registrační značka totiž nebyla jakkoliv dána do souvislosti se jménem či příjmením žalobce. Popis přestupkového jednání není v záznamech, které žalovaný poskytl, uváděno v souvislosti s žádnou konkrétní osobou, oznámení je vždy činěno na neznámého pachatele. Jedinou výjimkou je úřední záznam policie ze dne 23. 11. 2017, ve kterém je uvedeno jméno žalobce, ale bez dalších údajů umožňujících identifikaci konkrétní fyzické osoby. Údaj o zvoleném zmocněnci poskytnuté informace neobsahují. Žalovaný uvedl pouze „O. V. s. r. o.“, přičemž nelze zjistit, jaké postavení tato společnost v řízení má, a dále je na zvážení, zda pouhé uvedení firmy společnosti lze brát jako osobní údaj žalobce či zda se jedná o osobní údaj zmocněnce (zmocněnec by pak musel být fyzickou osobou).

6. K námitce nevyrozumění žalobce při poskytování informací žalovaný uvedl, že v judikatuře, které se žalobce dovolává, předestřel Nejvyšší správní soud představy, které lze v praxi jen velmi těžko (pokud vůbec) realizovat. Lhůta k poskytnutí informace je podle zákona o svobodném přístupu k informacím 15 dnů. Měl-li by skutečně žalovaný (či jiný povinný subjekt) vyrozumívat všechny dotčené osoby z konkrétního přestupkového spisu a čekat na jejich vyjádření, nemá ani reálnou možnost se s ohledem na běžné doručování a úložní lhůty dozvědět, zda vyrozumění dané osobě skutečně došlo, natož aby mohl před poskytnutím informace vyčkat stanoviska dotčené osoby. Je-li východiskem poskytování informací jeho rychlost a neformálnost, pak nelze dospět k jinému závěru, než že osoby, které jsou zmíněny ve spise, nejsou osobami dotčenými podle § 4 odst. 3 správního řádu. Dále uvedl, že v judikatuře, jíž se žalobce dovolává, byla odlišná skutková situace. Žádosti se týkaly konkrétních osob. V žadatelské žádosti o informace by muselo být přímo uvedeno jméno a příjmení žalobce, aby situace byly srovnatelné, tak tomu ale nebylo. Vzhledem k anonymizaci, kterou správní orgán provedl, má za to, že nezpracovával osobní údaje žalobce nezákonným způsobem a nezasáhl do žalobcova práva na informační sebeurčení.
7. Žalovaný následně uvedl, že se domnívá, že existuje pochybnost, zda by poskytnutí informací o přestupkovém řízení bylo způsobilé zasáhnout do jakýchkoliv žalobcových práv, a to i v případě, že by postup žalovaného skutečně byl nezákonný. Vzhledem k tomu, že osobu zástupce žalobce soudu netřeba představovat, domnívá se žalovaný, že žalobce i se zástupcem aplikují pochybnou procesní strategii, při které se snaží žalovanému pomstít za vyšetřování spáchaných přestupků či se na něm finančně zhojit. Žádost o informace budí pochybnosti o zinscenování celé projednávané věci. Skutečnost, že žadatelka například znala spisovou značku přestupkového řízení, a další procesní postup žalobce naznačují obeznámenost žadatelky s žalobcem i předmětem řízení. Za do očí bijící náhodu označuje skutečnost, že žadatelka požádala o informace s tím, aby žalovaný v odpovědi uvedl spisovou značku žadatelky, kterou zároveň uvedl žalobce v žalobě jako variabilní symbol, pod kterým bude zaplacen soudní poplatek („18182“). Stejně tak se žadatelka přesnou spisovou značku přestupkového řízení nemohla dozvědět jinak než od žalobce. Pokud by se v průběhu řízení potvrdily domněnky žalovaného, nepřichází podle něj v úvahu jakékoliv dotčení žalobcových práv a žalobu by bylo nutné jako nedůvodnou zamítnout.

8. V replice žalobce reagoval na námitku žalovaného, že má povinnost poskytnout informace. Žalobce takovou povinnost žalovaného připouští, ale namítá, že tato povinnost se nevztahuje na osobní údaje osob. Ty má naopak povinnost chránit podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále pak uvedl, že poskytnuté informace zjevně anonymizované nebyly, protože obsahovaly jméno a příjmení žalobce a další výše uvedené údaje. O osobní údaje se jedná tehdy, je-li osoba, které se údaje týkají, identifikovatelná. Jméno a příjmení tuto kategorii zajisté naplňují, ale i registrační značka vozidla umožňuje získat informace z registru vozidel o provozovateli vozidla. Tvzení, že přestupky popsány v přestupkovém spise nejsou se žalobcem jakkoliv spojitelné, je nepřiléhavé, neboť je ze spisu zřejmé, že jsou spojeny právě s jeho osobou, neboť je v něm několikrát zmíněno žalobcovo jméno a příjmení. Z přestupkového spisu je také zřejmé, že žalobce nejspíše bydlí v H.. Tvzení o četnosti osob jménem M. T. také není na místě, neboť v H. žije jen jedna taková osoba. Na úvahu žalovaného o postavení společnosti O. V. s. r. o. reagoval žalobce tím, že z poskytnutého spisového přehledu plyne, že společnost za žalobce např. podávala odpor, dokládala plnou moc a bylo jí doručováno, její procesní postavení je proto zjevné. Údaj o svém zmocněnci považuje za osobní, neboť na základě něj je jasné identifikovatelný. Pokud by bylo pouze na něm, tuto informaci by nešířil, neboť předmětná společnost bývá kritizována za obstrukční praktiky. Žalovaný tak zasáhl do jeho práva na sebeurčení, když ji poskytl. Rovněž je možné namítnout, že pokud by žalovaný informace správně anonymizoval, nejspíše by nebyly žádné dotčené osoby, které by musel vyrozumět. Nicméně je na žalovaném, aby zajistil splnění lhůt, které mu zákon k vyřízení žádosti o informace dává. V tomto ohledu odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 9. 1996, sp. zn. III. ÚS 83/96, a ze dne 14. 9. 1994, sp. zn. IV. ÚS 55/94. Žalovanému muselo být zřejmé, že žadatelka má povědomí o tom, kdo žalobce je, a byl pro ni jasné určeným subjektem údajů. Žalobci se jeví jako nejpravděpodobnější, že přesnou spisovou značku získala od žalovaného, čemuž by nasvědčoval i nezákonný postup při vyřizování žádosti o informace. Odmítl, že by žadatelku znal a zaměstnával ji. K úvahám žalovaného o zinscenovaných kauzách žalobce uvedl, že se jedná o ničím nepodložené spekulace. Uvádí, že podstatné je pouze to, že žadatelka není a nikdy nebyla zmocněnkyní žalobce a žalobce jí ani žalovanému nedal žádný souhlas k tomu, aby jí byly informace poskytnuty. Poskytnutí osobních údajů žalovaným je z výše uvedených údajů zjevně neoprávněné.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Žalobce se domáhá deklarace, že určitý zásah (ve smyslu § 82 s. ř. s.) byl nezákonný a bylo jím zasaženo do jeho práv. V takových případech není potřeba zkoumat, zda se žalobce ochrany před nezákonným zásahem mohl domáhat jinými prostředky ochrany před správními orgány. Následně se soud zabýval včasností žaloby (§ 84 odst. 1 s. ř. s.). K zásahu vymezenému žalobcem došlo dne 27. 4. 2018, kdy žalovaný poskytl informace žadatelce. Žaloba byla soudu podána prostřednictvím datové schránky dne 25. 6. 2018. Subjektivní lhůta k podání žaloby počíná běžet okamžikem, kdy se žalobce o zásahu dozvěděl. Kdy nastal tento okamžik, není z žaloby zřejmé. Nejdříve se o zásahu mohl dozvědět v den, kdy k poskytnutí informací došlo. Lhůty podle § 84 odst. 1 s. ř. s. proto byly dodrženy a žaloba je včasná.
10. Po ověření včasnosti a přípustnosti žaloby soud přistoupil k posouzení věci samé. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s.).

11. O věci rozhodl bez jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce vyslovil s tímto postupem výslovný souhlas v podání ze dne 3. 11. 2018. Dokazování, které žalobce navrhl a kvůli němuž eventuálně požadoval nařídit jednání, soud neprovedl, neboť se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu, jehož obsahem se důkaz neprovádí. Rovněž žalovaný výslovně souhlasil s rozhodnutím věci bez jednání. Důkaz, pro který žalovaný eventuálně navrhl nařídit jednání, soud neprovedl, neboť pro účely posouzení žaloby nebylo zapotřebí zjišťovat, zda žadatelka je v nějakém vztahu s žalobcem.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 18. 4. 2018 podala žadatelka žádost o poskytnutí informací z přestupkového spisu sp. zn. MUHO/1367/2017/TAD. Žádala o poskytnutí záznamu o přestupku (zahrnujícího též fotografie vozidla, úřední záznamy policie a soupis součástí spisu). Odkázala na výše zmíněný rozsudek Městského soudu v Praze. Dále požádala, aby žalovaný v odpovědi uvedl její sp. zn. 18182.
13. Dne 27. 4. 2018 poskytl žalovaný žadatelce informace z přestupkového spisu, tj. zaslal žadatelce sběrný arch spisu, dále sběrné archy dílčích spisů sp. zn. S-MUHO/2948/2017 TAD, sp. zn. S-MUHO/1166/2017 TAD 151, sp. zn. S-MUHO/1490/2017 TAD a sp. zn. S-MUHO/1155/2017 TAD, záznam o přestupku Městské policie H. – oznámení podezření ze spáchání přestupku/správního deliktu ze dne 22. 5. 2017, č. j. MUHO/10818/2017, vč. fotografické dokumentace v barevném provedení (deset fotografií), záznam o přestupku Městské policie H. – oznámení podezření ze spáchání přestupku/správního deliktu ze dne 22. 5. 2017, č. j. MUHO/10848/2017, vč. fotografické dokumentace v barevném provedení (jedna fotografie), úřední záznam ze dne 18. 5. 2018, č. j. MUHO/10848/2017, vč. kopie výzvy pro nepřítomného řidiče vozidla, záznam o přestupku Městské policie H. – oznámení podezření ze spáchání přestupku/správního deliktu ze dne 9. 6. 2017, č. j. MUHO/12422/2017, vč. fotografické dokumentace v barevném provedení (sedm fotografií), záznam o přestupku Městská policie H. – oznámení podezření ze spáchání přestupku/správního deliktu ze dne 20. 6. 2017, č. j. MUHO/13258/2017, vč. fotografické dokumentace v barevném provedení (osm fotografií), záznam o přestupku Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územního odboru B., Obvodního oddělení policie Z. – oznámení přestupku ze dne 24. 11. 2017, č. j. KRPS-365855-3/PŘ-2017-010216, vč. poučení (celkem tři strany A4), a úřední záznam ze dne 23. 11. 2018, č. j. KRPS-365855-2/PŘ-2017-010216. V samotných přílohách poskytnutých žadatelce žalovaný začernil adresu i datum narození žalobce. Nezačernil jméno a příjmení žalobce všude tam, kde se ve spise objevuje, registrační značku vozidla, která je jasně čitelná i z poskytnutých fotografií, a popis přestupků, kterých se měl žalobce dopustit. Odpověď bez příloh je dostupná na webových stránkách žalovaného na adrese X.
14. Dále je ve spise stížnost žadatelky podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím na postup žalovaného, která je odůvodněna tím, že žalovaný sice poskytl určité informace, nikoliv však všechny, o které žadatelka žádala. Žalovaný na tuto stížnost odpověděl tak, že je přesvědčený o poskytnutí veškerých informací, pakliže ale žadatelka specifikuje, které konkrétní informace postrádá, rád jí je poskytne.

Posouzení žaloby

15. Ochrana podle § 82 s. ř. s. v podobě určení nezákonnosti již ukončeného zásahu správního orgánu, které se žalobce dovolává, je na místě, pokud jsou kumulativně splněny tyto podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (zásahem v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65).
16. Soud přisvědčil žalobci, že věc je třeba posoudit podle zákona o ochraně osobních údajů, a to vzhledem k tomu, že informace byly žadatelce poskytnuty, a tedy k žalovanému zásahu došlo, dne 27. 4. 2018. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) nabylo účinnosti až dne 25. 5. 2018 (viz jeho čl. 99 odst. 2).
17. Podle § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.
18. Zásah dle tvrzení žalobce spočívá v tom, že žalovaný řádně neanonymizoval poskytnuté informace. Žalobce uvedl, že za osobní údaj považuje své jméno a příjmení, registrační značky vozidel, které užívá a provozuje, podrobný popis přestupků, kterých se měl dopustit, včetně důkazů (fotografií), a údaj o tom, kým je v řízení zastoupen. Podle žalobce je přestupkové řízení neveřejné, a veřejnost tak nemá automaticky právo na informace z přestupkového spisu, proto neanonymizované informace není možné poskytnout, alespoň ne bez souhlasu žalobce podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů. Žalobce se v žalobě dovolává svého ústavně zaručeného práva na informační sebeurčení, kterého byl postupem žalovaného zbaven. Dále uvedl, že byly anonymizovány informace o jeho spolujezdkyni, což je projevem nezákonné diskriminace.
19. K tomu je v první řadě potřeba uvést, že žalovaný byl povinen poskytnout informace z přestupkového spisu i přes neveřejnost přestupkového řízení. Nejvyšší správní soud dospěl v rozhodnutí ze dne 20. 2. 2014, č. j. 7 As 64/2013 – 49, k závěru, že neposkytnout informace z přestupkového spisu je zcela nedůvodným a neproporcionálním omezením práva na informace, které postrádá jakékoliv racionální odůvodnění. Z konstantní judikatury NSS plyne, že při poskytování informací je nutno respektovat § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle tohoto ustanovení důvod pro odepření poskytnutí pouze některých údajů uvedených např. na požadované listině nemůže vést k odepření poskytnutí kopie celé této listiny, ale pouze k vyloučení právě těch údajů, na něž se zákonná výjimka z poskytování informací vztahuje (např. rozsudky ze dne 28. 3. 2008, č. j. 3 As 13/2007 – 75, a ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 – 106). Ústavní soud mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba vykládat restriktivně a ústavně zaručené právo na informace není z tohoto pravidla výjimkou.

Žalovaný měl povinnost poskytnout informace z přestupkového spisu a samotným poskytnutím takto shromážděných informací neporušil žádné právo žalobce bez ohledu na nevěřejnost řízení o přestupcích.

20. Dále z výše citovaného rozhodnutí NSS č. j. 7 As 64/2013 – 49 plyne, že v případě, že poskytovaná informace obsahuje např. osobní údaje ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů, je povinností žalovaného, nejsou-li jiné zákonné důvody k jejímu odepření, kopii takové listiny žadateli poskytnout. Musí tak ovšem učinit v anonymizované podobě, tedy v podobě, v níž budou na listině uvedené osobní údaje znečitelněny. Žalovaný poskytl informace o žalobci včetně jeho jména, příjmení, registrační značky vozidla, fotografií vozidla, popisu jednání, kterých se měl žalobce dopustit, a údaje o jeho zmocněnci. Spornou otázkou zůstává, zda poskytnuté údaje jsou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, tedy zda je možné je poskytnout třetí osobě (tedy zpracovat ve formě zveřejnění) jen za podmínek § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Jde tedy o posouzení toho, zda je na základě poskytnutých údajů žalobce jednoznačně a nezaměnitelně určitelný, tedy lze zjistit jeho identitu (srov. bod 20 rozsudku NSS ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 198/2018 – 37). Dohledatelnost konkrétní osoby na základě poskytnutých údajů se posuzuje vzhledem ke všem prostředkům, které mohou být rozumně použity jakoukoliv osobou (v daném případě žadatelkou) pro identifikaci dané osoby. O osobní údaj nejde, pokud s přihlédnutím ke všem prostředkům, které mohou být rozumně použity, možnost určení osoby neexistuje nebo je zanedbatelná (viz rozsudky NSS ze dne 28. 6. 2013, č. j. 5 As 1/2011 – 156, a ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 As 113/2012 – 133). Pouze v případě, že by byly žadatelce poskytnuty osobní údaje, mohlo by se jednat o nezákonný zásah do práv subjektu údajů, pakliže by zájem na poskytnutí informací, včetně osobních údajů, nepřevážil nad právem subjektu osobních údajů na jejich ochraně.
21. Žalovaný poskytl žadatelce jméno a příjmení osoby, která v přestupkovém spisu figuruje. Oba tyto údaje se shodují se jménem a příjmením žalobce. Ve vyjádření uvedl, že příjmení žalobce je v českém prostředí frekventovaným příjmením, stejně tak je frekventované jeho jméno. Soud k tomu uvádí, že povinností žalovaného bylo při zveřejnění informací (jež je formou aktivního poskytnutí informací) postupovat v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů. Jméno a příjmení zpravidla nejsou osobními údaji (viz rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2014, č. j. 1 As 78/2014 – 41, bod 18). Jinak tomu není ani v nyní posuzovaném případě, neboť jak správně uvedl žalovaný, jméno i příjmení žalobce jsou velmi frekventované, a to i ve vzájemném spojení. Soud za účelem ověření této skutečnosti vyhledal osoby, které mají stejné jméno i příjmení jako žalobce, ve veřejně přístupné databázi ekonomických subjektů ARES (dostupná na http://www.info.mfcr.cz/ares/ares_es.html.cz). V databázi bylo nalezeno 10 různých osob téhož jména a příjmení, a to právě v této kombinaci. Tato databáze obsahuje pouze podnikající subjekty, žalobce mezi nimi nefiguruje; pokud by soud přihlédl též k nepodnikajícím osobám, jejichž počet nelze ani prostřednictvím nástrojů, které má soud k dispozici, zjistit, bude číslo ještě vyšší (minimálně o žalobce). Proti kterékoliv z těchto minimálně 11 osob může být vedeno přestupkové řízení. Ze správního spisu nikterak neplyne, že by obviněný z přestupku, jehož se poskytnuté informace týkají, bydlel v H. nebo tam měl trvalý pobyt. Pouze z něj lze dovodit, že přestupková jednání byla spáchána na území města H. nebo v jeho správním obvodu, proto je žalovaný místně příslušný k jejich projednání. Kterákoliv z výše uvedených 11 osob mohla v době spáchání předmětných přestupků přes H. projíždět a spáchat přestupek, nebo se v H. delší dobu zdržovala či tam dojížděla. Žalobce tvrdí, že je jedinou osobou tohoto jména a příjmení,

která bydlí v H., což ovšem nijak nedokládá. Žalobce se přitom může mýlit, neboť v H. může bydlet (soud nemá na mysli trvalý pobyt) několik osob téhož jména a příjmení, aniž by o tom musel mít žalobce jakékoliv povědomí. V H. má hlášen trvalý pobyt cca 6 800 osob a nachází se tam dle údajů obsažených v katastru nemovitostí 140 rodinných domů, 63 bytových domů, 4 ubytovací zařízení a dalších 685 budov k bydlení (viz podrobné informace o katastrálním území X H. dostupné na www.cuzk.cz). Žalobcovu tvrzení nelze považovat za důkaz. Žalobce dále argumentuje tím, že žadatelka musela od žalovaného vědět, proti komu je přestupkové řízení vedeno, neboť uvedla přesnou spisovou značku přestupkového spisu. Toto tvrzení považuje soud za ničím nepodloženou spekulaci. Stejně tak by bylo možné spekulovat, že žadatelce byla spisová značka sdělena přímo žalobcem či jeho zástupcem, což ostatně jako možnost zmiňuje žalovaný ve svém vyjádření. Žádost o poskytnutí informace je formulována zcela neurčitě, pokud jde o identifikaci osoby, jíž se mají požadované informace týkat. Jestliže tedy v reakci na tuto žádost poskytl žalovaný žadatelce listiny, v nichž je uvedeno jméno a příjmení žalobce, nepostačují tyto údaje ke ztotožnění poskytnutých informací se žalobcem (v České republice žije nejméně 11 osob stejného jména a příjmení). Žalovaný nedisponoval žádnými indiciemi, z nichž by plynulo, že zveřejněním jména a příjmení budou další údaje obsažené v poskytnutých listinách přiřaditelné ke konkrétní osobě. Žalobce nepředložil přesvědčivou argumentaci, z níž by bylo možno učinit přiměřeně pravděpodobný závěr, že žalovaný takovými indiciemi disponoval.

22. V této souvislosti je třeba poznamenat, že žalobce tvrdí, že poskytnutím informací byl zkrácen na svých právech, aniž by však tuto skutečnost jakkoliv doložil. Soud má k dispozici toliko správní spis týkající se vyřizování žádosti o poskytnutí informací, z něhož nelze zjistit, že poskytnutím informací bylo zasaženo do práv žalobce, neboť totožnou žalobu by proti žalovanému mohla uplatnit kterákoliv z 10 dalších osob stejného jména a příjmení, přičemž soud by nemohl s jistotou určit, která z těchto osob byla reálně dotčena na svém právu na ochranu osobních údajů. To by bylo možné zjistit toliko z přestupkového spisu, v němž je subjekt údajů konkrétně identifikován datem narození a adresou trvalého pobytu. Přestupkový spis ovšem nebyl žadatelce poskytnut (v poskytnutých listinách byly údaje identifikující subjekt osobních údajů anonymizovány). Pokud by soud přisvědčil argumentaci žalobce, že zveřejněním jeho jména a příjmení bylo zasaženo do jeho práv, musel by vyhovět žalobám všech osob téhož jména a příjmení, protože kterákoliv z nich by se mohla domáhat ochrany před poskytnutím svého jména a příjmení. Taková situace by byla zcela jistě absurdní a jen dokládá nedůvodnost žalobcovy konstrukce. Lze tedy uzavřít, že na základě poskytnutého jména a příjmení není žalobce zcela jednoznačně identifikovatelný, z čehož plyne, že takto poskytnuté informace nejsou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů.
23. Další poskytnuté údaje byly registrační značky dvou vozidel. Registrační značka vozidla se dá k majiteli či provozovateli přiřadit pouze na základě údajů z registru vozidel. Registr vozidel není veřejným seznamem, není tedy veřejně přístupný komukoliv (na rozdíl např. od katastru nemovitostí, viz § 5 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, podle něž se informace z registru poskytují soukromým osobám jen tehdy, pokud prokáží právní zájem na poskytnutí údajů). Z pouhé informace o registrační značce není žalobce jednoznačně identifikovatelný. Takový údaj nenaplňuje znaky osobního údaje podle zákona o ochraně osobních údajů. Tento závěr je možné opřít i o právní názor Nejvyššího správního soudu, podle něž nelze osobu identifikovat pouze na základě jména a příjmení v kombinaci s číslem občanského průkazu. „*Neexistuje totiž*

žádný veřejně dostupný registr čísel občanských průkazů, v němž by bylo možné zjistit identitu osoby podle čísla průkazu. Navíc v případě čísla občanského průkazu se jedná o označení, které je v průběhu času proměnlivé.“ (rozsudek ze dne 29. 7. 2009, č. j. 1 As 98/2008 – 148). Tyto premisy, na nichž vystavěl Nejvyšší správní soud svůj závěr ve vztahu k číslu občanského průkazu, platí též pro údaj o registrační značce vozidla, kterou lze ostatně též měnit. Žalobce tak není identifikovatelný podle jména a příjmení ve spojení s registrační značkou vozidla, k němuž má nějaký právní vztah (vlastník, provozovatel).

24. Stejně tomu je i s popisem přestupků, kterých se měl žalobce dopustit, a fotografiemi z přestupkového spisu. Ani tyto nejsou údaji, na základě kterých by byl žalobce bez dalšího identifikovatelný. Stejný závěr platí i pro zmocněnce, kterého si žalobce zvolil. Popis přestupkového jednání je spojitelný se jménem M. T., v tom je potřeba dát žalobci za pravdu (viz údaje uvedené v listinách vyhotovených obvodním oddělením policie Z. ve spojení se skutečností, že všechny přestupky jsou projednávány ve společném řízení, a obsahem spisových přehledů, v nichž je uvedeno např. „obv. T.“). I tyto údaje lze však přiřadit kterékoliv blíže neidentifikovatelné osobě nesoucí stejné jméno a příjmení jako žalobce. Nejsou tedy spojitelné konkrétně a výlučně se žalobcem. Na druhou stranu je nutné dát žalobci za pravdu, že je poměrně snadno identifikovatelné, jaké procesní postavení společnost O. V. s. r. o. v řízení zastává. Ani prostřednictvím tohoto údaje není žalobce identifikovatelný.
25. Lze uzavřít, že na základě údajů, které žalovaný poskytl, není žalobce identifikovatelný. Údaje, které jsou obsaženy v listinách poskytnutých žadatelce a které by bylo možné obecně považovat za osobní údaje, nemají v daném případě tento charakter, neboť díky provedené anonymizaci spočívající v znečitelnění data narození a místa trvalého pobytu osoby, již se tyto údaje týkají, nelze určit osobu, o které mají vypovídat. Jde o anonymní údaje ve smyslu § 4 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů. Nejde ani o údaje, na jejichž základě by bylo možné žalobce kontaktovat (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2009, č. j. 9 As 34/2008 – 68). Žalovaný tedy žadatelce neposkytl osobní údaje žalobce, nepostupoval proto při vyřizování žádosti o poskytnutí informace v rozporu s § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Žalovaný se vůči žalobci nedopustil nezákonného zásahu.
26. Soud nicméně dává žalovanému na zvážení, zda by ve své další praxi neměl přistoupit též k anonymizaci jména a příjmení. Žalovaný by tím nejen ztížil případnou deanonymizaci poskytnutých informací (tedy přiřazení údajů ke konkrétní osobě), ale též by zabránil tomu, aby informace byly mylně spojovány s osobou, které se netýkají. Není zřejmé, proč žalovaný ponechal v poskytnutých listinách jméno a příjmení žalobce, ovšem znečitlnil jméno a příjmení jeho spolujezdkyně, v jejíž přítomnosti byl jeden z přestupků spáchán. Na to žalobce výslovně poukázal. Tento odlišný přístup žalovaného ovšem nevede k tomu, že by bylo možné považovat zásah za nezákonný, neboť určující je, jak soud dovodil shora, že žalovaný nezveřejnil osobní údaje žalobce.
27. Další zásah, který žalobce v postupu žalovaného spatřuje, spočívá v nevyrozumění žalobce žalovaným o probíhajícím řízení o žádosti o informace z přestupkového spisu týkajícího se osoby žalobce. Žalovaný tak měl učinit v souladu s § 4 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť žalobce byl v řízení o žádosti o informace dotčenou osobou. Žalobce odkázal na rozsudky NSS ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 – 62, a ze dne 17. 12. 2014, č. j. 1 As 189/2014 – 50.

28. Soud k tomu uvádí, že skutkové okolnosti ve věcech posuzovaných Nejvyšším správním soudem, na které poukázal žalobce, se významně odlišovaly od nyní projednávané věci. Nejvyšší správní soud se totiž zabýval případy, kdy byly poskytnuty žadateli o poskytnutí informace osobní údaje konkrétní osoby, resp. její obchodní tajemství (údaje o platech konkrétních osob konkrétního školského zařízení v menší obci, obchodní tajemství společnosti České dráhy, a. s.). V daných případech bylo zřejmé, že osoby, jichž se takto poskytnuté informace týkají, jsou snadno identifikovatelné (ne-li přímo identifikované), a proto jsou skutečně dotčeny na svých právech. V tomto kontextu je třeba vnímat právní názor vyjádřený v rozsudku rozšířeného senátu NSS č. j. 8 As 55/2012 – 62: *„Procedura poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím je postavena na zásadě, že poskytnutí informací na žádost je faktický úkon povinného subjektu, zatímco neposkytnutí informací děje se formou správního rozhodnutí, proti kterému je přípustné odvolání. Při poskytnutí informací postupuje povinný subjekt v podstatě výlučně podle zákona o svobodném přístupu k informacím, který obsahuje relativně ucelenou a komplexní procedurální úpravu odlišnou od správního řádu a který až na výjimky (ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178) použitelnost správního řádu vylučuje ve svém § 20 odst. 4 in fine. Z toho mimo jiné plyne i okruh osob, s nimiž povinný subjekt při poskytování informace jedná – je jím především žadatel, což plyne vcelku jednoznačně z celé procesní úpravy poskytování informací, která obecně nepředpokládá, že by v ní figuroval kdokoli jiný než žadatel a povinný subjekt. Ostatní osoby, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny (např. osoby, kterých se poskytnutá informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení), mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů. V daném kontextu se na ně tedy vztahuje především ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“* V nyní posuzovaném případě ovšem žalovaný poskytl žadateli anonymní údaje, což bylo od počátku vyřizování žádosti o poskytnutí informací jeho úmyslem, a proto nezasáhl nezákonným způsobem do práv žalobce, jestliže jej nevyrozuměl o podání žádosti a nevyzval ho ke sdělení jeho stanoviska. Takto by byl povinen postupovat pouze v případě, že by měl v úmyslu žadateli poskytnout informace obsahující osobní údaje. To se však nestalo. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný přímo nezasáhl nezákonným způsobem do práv žalobce. I v této části je tedy žaloba nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

29. Soud tak uzavírá, že postupem žalovaného nedošlo k nezákonným zásahům do žalobcových práv. Poskytnuté informace nezahrnovaly osobní údaje žalobce a ani nevyrozuměním žalobce o podání žádosti o poskytnutí informací nebylo do jeho práv nijak zasáжено. Soud proto žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl z procesního hlediska úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti vznikly náklady na zastoupení advokátem. Ty ovšem nelze mít v dané věci za účelně vynaložené (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). Z obsahu spisu nelze dovodit, že by podaná žaloba byla zjevně šikanózní; žalovaný v tomto směru pouze předestřel, že zde taková možnost je. Bylo by však v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení provádět dokazování výsledkem žadatelky ke zjištění, zda podaná žaloba má skutečně šikanózní charakter, pouze pro účely

rozhodnutí o náhradě nákladů řízení. Lustrací informačního systému soudu nebylo zjištěno, že by žalovaný byl opakovaně atakován žalobami ve věci poskytování informací, jde o první takový případ. Žalovaný je městským úřadem obce s rozšířenou působností, a tak by měl být dostatečně personálně vybaven ke kvalifikovanému hájení výkonu státní správy v soudním řízení. Po žalovaném lze jistě oprávněně požadovat, aby sám přesvědčivě a právně fundovaně soudu vysvětlil svůj postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, což je poměrně frekventovaná agenda tohoto městského úřadu, jak plyne z výročních zpráv sestavených dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Soud proto žalovanému nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu